

БЕЗ ВІДПОЧИНКУ І ПОКОЮ

Людину, як і дерево чи камінь
Й на перший погляд оцінити можна,
Відразу місце їй дадуть між нами,
Якщо воно і не було порожнє.

Я зустрічав в житті людей багато,
Когось уже давно забув назавжди,
Але така людина ця завзята –
Не викреслиш, якщо заради правди!

Ще був я необстріляним підлеглим,
Таки боявся трохи, признаюся,
Але отримував завжди належне,
Оцінить він, я знову стрепенуся.

Вселити віру в себе, зарядити,
Його чуття повірити у тебе,
Був строгий та умів і похвалити,
Вчив працювати, не пнучись на небо.

Сьогодні, навіть, через стільки років
Підтримає, не пройде стороною.
Мене також. А сам не йде на спокій,
Живе без відпочинку і покою.

Такий і на дев'ятому десятку,

Висловлюю від серця у подяці,
Багато літ, здоров'я і достатку
Михайлу Яковичу Корніяці!

Дата написання вірша: 2021-01-08